

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3. et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 64
din 07.02.2008**

Dosar nr.: 243/2007

Petiția nr.: 5128 din data 15.05.2007

Petenti: S C, reprezentant, personal auxiliar de specialitate din cadrul DIICOT și din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria

Obiect: discriminare prin aplicarea prevederilor art.8 din O.G. nr.8/2007 față de personalul auxiliar de specialitate din cadrul DIICOT și din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. S C din cadrul DIICOT și C A din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria, prin reprezentant S C cu domiciliul de

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției, str. Apollodor nr. 17, sector 5 București

I.2.2. Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Bd. Libertății, nr. 12-14, sector 5 București

II. Obiectul sesizării

2.1 Petenții, prin reprezentant, se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în legătură cu discriminarea creată personalului auxiliar de specialitate din componența DIICOT și din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria , prin aplicarea prevederilor art.13 pct.3 din Legea nr.50/1996, reluate în art.8 din O.G. nr.8/2007.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenții consideră că prin dispozițiile art.8 din O.G. nr.8/2007, care prevăd că sporul de 10% se acordă numai grefierilor care participă la desfășurarea lucrărilor de executări penale, civile și celor care efectuează lucrările în dosarele având ca obiect procedura reorganizării judiciare și a falimentului, crează o discriminare, deși activitatea desfășurată de grefieri este aceeași, sporul fiind acordat în mod discriminatoriu.

IV. Citarea părților

4.1 Având în vedere prevederile art. 20, alin. 4, 5 și 6 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, au fost citați următorii:

- Petenții, prin reprezentant S C , absentă;
- Ministerul Justiției, a depus punct de vedere scris;
- Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, absent, a depus punct de vedere scris.

4.2 Procedura de citare legal îndeplinită la data de 21.08.2007, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

V. Susținerile părților

5.1.1. Petenții, prin reprezentant, astfel cum rezultă din petiția adresată Consiliului, arată că prin dispozițiile art.13 pct.3 din Legea nr.50/1996, preluate în Ordonanța de Guvern nr.8/2007, se crează o situație de discriminare, având în vedere prevederile art.8 din O.G. nr.8/2007.

5.1.2. Prevederile normative preluate în art.8 instituie acordarea sporului de 10% numai grefierilor care participă la desfășurarea lucrărilor de executări penale, civile și celor care efectuează lucrările în dosarele având ca obiect procedura reorganizării judiciare și a falimentului, ceea ce, în opinia petenților, crează o discriminare, deși activitatea desfășurată de grefieri este aceeași, sporul fiind acordat în mod discriminatoriu.

5.1.3. Petenții arată că, în speță, Codul muncii recunoaște cu valoare de principiu, la art.6 (2) salarii egale pentru muncă egală, acest principiu fiind reglementat și de dispozițiile art.23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În același sens, principiul egalității este statuat în art.1 alin.2 din O.G. nr.137/2000, cu modificările și completările ulterioare și Constituția României.

5.1.4. Contrar acestor principii, personalul auxiliar de specialitate din componența DIICOT și din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria

este tratat inegal, din punct de vedere salarial, fiind discriminat fără un criteriu obiectiv și rațional, modalitatea de acordare a indemnizației de 10% constituind prin ea însăși o practică discriminatorie, aparent neutră.

Punctul de vedere al Ministerului Justiției

5.2.1. Ministerul Justiției ridică excepție de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că reglementarea prin lege sau printr-un act normativ a unor drepturi, în favoarea unor persoane ori nereglementarea anumitor drepturi, excede cadrului legal stabilit prin O.G. nr.137/2000, republicată. Atribuțiile Consiliului și controlul exercitat de acest organ nu privește modul de reglementare cuprins în acte normative.

5.2.2. Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrul legal reglementat prin Ordonanța Guvernului nr.137/2000. Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională), care s-a pronunțat în multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii.

5.2.3. Pe fond, Ministerul Justiției arată că în speța de față, unde se ridică chestiunea unei discriminări în materie de salarizare, existența unor situații analoage sau comparabile trebuie analizată nu doar prin prisma calității de personal auxiliar-criteriul fiind mult prea general având în vedere atribuțiile de serviciu ale diferitelor categorii de grefieri, ci și din punctul de vedere al reglementărilor privind organizarea judiciară cu incidență în ceea ce privește conținutul concret al atribuțiilor de serviciu, complexitatea acestora, responsabilitățile funcției.

5.2.4. În acest sens, atribuțiile de serviciu ale grefierilor delegați la compartimentul de executări penale și ale grefierilor delegați cu efectuarea lucrărilor de executări civile sunt reglementate de art.55, art.56, art.57, art.109 alin.2 și alin.7 precum și de alte prevederi cuprinse în Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 pentru aprobarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, cu modificările și completările ulterioare. În cadrul categoriei personalului auxiliar de specialitate atribuțiile sunt delimitate și stabilite în mod concret prin fișa postului și sunt diferențiate în funcție de complexitatea sarcinilor diverselor categorii de grefieri.

5.2.5. Examinând dispozițiile legii 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate precum și prevederile O.G. nr.8/2007, rezultă că legiuitorul a înțeles să atribuie anumitor categorii de grefieri un beneficiu salarial concretizat într-un spor de 10%, motivat de complexitatea atribuțiilor de serviciu, de responsabilitățile ce le implică îndeplinirea acestor atribuții-spre exemplu, activitatea grefierilor de la compartimentul executări penale, precum și de volumul de muncă, ceea ce justifică urmărirea unui scop legitim prin acordarea acestui spor.

Punctul de vedere al Ministerului Public – Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

5.3.1 Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin adresa nr. 978 B.J./2007 înregistrată la CNCD cu nr. 8633 din 21.08.2007, a **solicitat respingerea petiției ca inadmisibilă.**

5.3.2 Cererea petenților a fost întemeiată pe dispozițiile art.19 alin. 3 din Legea nr.50/1996 – privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, petenții recunoscând faptul că, deși sunt grefieri, nu fac parte din categoria celor menționați în cuprinsul textului de lege. pe care și-au întemeiat acțiunea și care, potrivit prevederilor legale, beneficiază de un spor de 10% din salariul brut.

5.3.3 În conformitate cu prevederile art.155 din Codul Muncii „salariul cuprinde salariul d bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri”. Salariul de bază este partea principală a salariului, care se stabilește în raport cu calificarea, importanța, complexitatea lucrărilor ce revin postului, în schimb indemnizațiile, sporurile și adaosurile la salariul da bză se acordă numai în raport de rezultatele obținute, condițiile concrete în care se desfășoară activitatea.

5.3.4 Principiile sistemului de salarizare aplicat în dreptul român sunt constituite după anumite reguli fundamentale printre care cea a salariului egal la muncă egală, cea a diferențierii salarizării după nivelul studiilor, după funcția îndeplinită, după cantitatea și calitatea muncii, precum și condițiile de muncă și în final cea a caracterului confidențial al salariului.

5.3.5 Indemnizația lunară nu este un drept cu caracter permanent, ci un drept temporar acordat în raport cu timpul efectiv lucrat în activități speciale. Mai mult, nu sunt menționate în legile speciale ale personalului auxiliar de specialitate (Statut și legi de salarizare) condiții deosebite cu privire la ocuparea unor astfel de posturi.

5.3.6 Mai mult, solicitarea petenților cuprinsă în capătul de cerere referitor la acordarea și în continuare a acestui spor, în condițiile în care – prin efectul legii și al condițiilor specifice ale funcțiilor pe care sunt încadrați – nu au beneficiat niciodată de acest spor, apare ca fiind aberantă și se constituie într-un abuz de drept care ar trebui sancționat ca atare.

5.3.7 Admiterea acestui capăt de cerere, ca de altfel a întregii acțiuni, ar însemna că instanța ar depăși atribuțiile puterii judecătorești, adăugând la lege, deoarece numai legiuitorul poate stabili acordarea sau neacordarea unor drepturi.

5.3.8 Față de susținerile petenților, în sensul că neaplicarea indemnizației lunare de 10% din salariul da bază pentru tot personalul auxiliar de specialitate are caracter discriminatoriu, se consideră că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile art.2 alin.2 din O.G. 137/2000, republicată.

5.3.9 Parchetul de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin adresa nr.1927/2448/C/2007 înregistrat la CNCD cu nr. 6188 din 13.06.2007 comunică că în aplicarea nediscriminatorie a dispozițiilor art.19 din Legea nr.50/1996 ulterior modificată și completată și ale art.3 alin8 din O.G. NR.8/20.01.2007 drepturile salariale prevăzute de aceste texte de lege se cuvin, întregului

personal auxiliar de specialitate de la parchete și instanțele judecătorești.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1.1 **În fapt**, Colegiul Director reține că în petiția dedusă soluționării petenții invocă efectul creat prin aplicarea dispozițiilor art. 3 alin.8 din O.G. nr.8/2007.

6.1.2 Față de efectul creat prin aplicarea acestor prevederi, petenții consideră că s-a creat o discriminare între personalul auxiliar de specialitate, care desfășoară aceleași activități însă în privința cărora se instituie, acordarea, în opinia acestora, a unor sporuri în mod discriminatoriu.

6.2.1 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.2.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne gasi în situația unei fapte de discriminare

trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2.5 Având în vedere aspectele de mai sus, petiția dată, și excepțiile ridicate, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

6.2.6 Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petenților, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.2.7 Astfel, Colegiul Director reține obiectul petiției raportat la situația particulară a petenților, grefieri în cadrul DIICOT și în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria , sub aspectul efectului creat prin aplicarea prevederilor art.3 alin.8 din O.G. nr.8/2007, ceea ce, în opinia petenților, crează o discriminare prin modalitatea de acordare a indemnizației de 10%, astfel cum este prevăzută în textul de lege menționat.

6.2.8 Curtea Constituțională prin deciziile sale recente s-a pronunțat statuând în mod constant în jurisprudența sa că „situațiile deosebite în care se află diferite categorii de persoane justifică instituirea prin lege de tratamente juridice diferențiate, fără ca acestea să constituie privilegii pentru unii și discriminări pentru alții” (vezi în acest sens Curtea Constituțională, spre exemplu, Decizia nr. 438 din 10 mai 2007, Decizia nr.119 din 15 februarie 2007, Decizia nr. 332 din 18 aprilie 2006).

6.2.9 Colegiul Director observă că potrivit art.3 din O.G. nr.8 din 2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul

justiției, „Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se stabilesc pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare, pe grade sau trepte profesionale, în raport de funcția deținută, de nivelul studiilor, de vechimea în specialitate și de nivelul instanței sau al parchetului”.

Potrivit art.3 alin.8 „Grefierii care participă la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de executare penală și executare civilă beneficiază de o indemnizație lunară de 10% din salariul de bază, calculată în raport cu timpul efectiv lucrat în aceste activități.”

6.2.10 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință.

6.2.11 Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că este supus analizei efectul creat prin acordarea indemnizației de 10% grefierilor care participă la efectuarea actelor privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de executare penală și executare civilă în comparație cu cei care nu îndeplinesc astfel de activități.

6.2.12 Din acest punct de vedere, raportat la doctrina și practica judiciară reținem că la baza sistemului de salarizare există și principiul diferențierii care impune în baza unor criterii obiective o salarizare corespunzătoare acestora. Astfel, diferențierea salariilor se poate face în raport de nivelul studiilor, funcția îndeplinită, calitatea și cantitatea muncii, condițiile de muncă, complexitatea muncii etc. Se poate reține în acest sens, că rezultatele activităților, din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ pot să determine o anumită salarizare. Remunerarea în funcție de cantitatea muncii este caracteristică formelor de salarizare în acord (direct, progresiv, individual, colectiv), astfel încât salariul de bază se determină având în vedere, volumul, cantitatea de lucrări, realizate într-o perioadă de timp. (vezi Tratat de Dreptul Muncii, Alexandru Ticlea, Editura Rosetti, București, 2006, p.542-543)

6.2.13 În același sens legiuitorul, astfel cum rezultă din art.3 alin.1 a prevăzut că stabilirea salariului de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea se face pe baza valorii de referință sectorială și a coeficienților de multiplicare, pe **grade sau trepte profesionale, în raport de funcția deținută, de nivelul studiilor, de vechimea în specialitate și de nivelul instanței sau al parchetului.**

6.2.14 Raportat la acest aspect darși la criteriul de comparabilitate în privința personalului auxiliar de specialitate, Colegiul Director reține că, în analiza raportului de analogie trebuie pornit de la premisa că în câmpul acestei categorii

profesionale se plasează mai multe categorii de grefieri ale căror atribuții sunt diferențiate în funcție de funcția ocupată și spre deosebire de magistrați, în cadrul categoriei personalului auxiliar de specialitate, atribuțiile sunt delimitate și stabilite în mod concret prin fișa postului. În acest sens, spre exemplu, Ordonanța de Guvern nr. 8/2007 prevede la anexe diferitele categorii de personal auxiliar de specialitate, cărora li se aplică coeficienți de multiplicare diferiți, respectiv indemnizație de conducere diferită, în speță: grefier, grefier-informatician, grefier-statistician, grefier-documentarist, grefier-arhivar, grefier-registrator (în funcție de studii superioare, de studii medii, de diferite grade/trepte); prim grefier, grefier șef secție, grefier informatician șef (în funcție de judecătorie, tribunal, curte de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție etc).

6.2.15 Coroborat prevederilor art.3 alin.1, reținem că prin alin. 8, legiuitorul a instituit o indemnizație de 10% acordată grefierilor care participă la efectuarea unor acte determinate și precizate expres.

6.2.16 În acest sens, Colegiul Director, reține din modul de redactare al art.3 alin.8 că acordarea indemnizației de 10% este corelativă grefierilor care participă la efectuarea actelor, în speță, privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de executare penală și executare civilă, însă aceasta indemnizație este calculată în raport cu timpul efectiv lucrat în aceste activități. Astfel, acordarea indemnizației de 10% este circumscrisă unor condiții cumulative care întrunesc un grad de obiectivitate dat de natura activităților în cauză, complexitate, responsabilități, volum de muncă și timpul efectiv lucrat în aceste activități.

6.2.17 Pornind de la premisa că în cadrul categoriei profesionale a grefierilor se plasează mai multe categorii de grefieri ale căror atribuții sunt diferențiate în funcție de funcția ocupată și sunt delimitate și stabilite în mod concret prin fișa postului, acordarea indemnizației grefierilor care participă la efectuarea actelor specificate de textul normativ în alin.8 calculată în raport cu timpul efectiv lucrat în aceste activități nu poate fi reținută ca discriminatorie. Într-adevar, per se, acordarea indemnizației în raport de plano cu ceilalți grefieri este diferită, însă aceasta este justificată obiectiv, în raport cu elementele analizate de Colegiul Director, și urmărește un scop legitim.

6.2.18 Colegiul Director este de opinie că nu se poate reține întrunirea elementului de analogie sau de comparabilitate între grefierii care participă la actele care justifică acordarea indemnizației de 10% comparativ cu cei care nu participă la efectuarea acestor acte. În acest sens, grefierii se pot situa în planuri diferite din punctul de vedere al analogiei, reținând exercitarea unor atribuții corelate celor de grefier-informatician, grefier-statistician, grefier-documentarist, grefier-arhivar, grefier-registrator, diferențiați spre exemplu în funcție de studii superioare, de studii medii, de diferite grade/trepte, de compartimente de specialitate, complexitate etc. Astfel, nu se poate constata incidența unor categorii de **persoane plasate în situații analoage sau comparabile**.

6.2.19 În acest sens, situația deosebită în care se află diferite categorii de persoane, în speță grefierii care participă la actele privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, a actelor de executare penală și executare civilă, justifică instituirea de tratamente juridice diferențiate, fără ca acestea să

constituie privilegii pentru unii și discriminări pentru alții” (vezi în sensul acestui principiu Curtea Constituțională, spre exemplu, Decizia nr. 438 din 10 mai 2007, Decizia nr.119 din 15 februarie 2007, Decizia nr. 332 din 18 aprilie 2006).

6.2.20 Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.** (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

6.2.21 Colegiul Director raportat la obiectului petiției dedus soluționării, ia act că în virtutea art.61 alin.1 din Constituție, autoritatea legiuitoare, Parlamentul, are competența să modifice, să abroge ori să completeze prevederi legale, aceste atribuții aparținând în exclusivitate autorității legiuitoare. (vezi Decizia Curții Constituționale nr.137/2001, M.Of. nr.320/2001, CDH 2001, p.840, Decizia nr.43/2001, M.Of. nr.75/2001, CDH 2001, p.32; Decizia nr.137/2001, M.Of. nr.320/2001, CDH 2001, p.840)

6.2.22 Colegiul Director ia act de susținerile contradictonii ale părților cu privire la încadrarea petenților în categoria celor cărora se justifică acordarea **sporului de 10%**, însă față de acest aspect privind aplicarea legii, Colegiul Director se realizează statuării judecătorului constituțional prin jurisprudența sa. În acest sens, astfel cum a susținut Curtea Constituțională, aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților, precum și modul de interpretare și de aplicare a legii sunt de competența instanțelor de judecată. Astfel, interpretarea legii este atributul suveran al instanței de judecată în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004.)

6.2.23 Având în vedere motivele expuse mai sus, precum și definiția discriminării astfel cum este reglementată prin articolul 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **Colegiul Director constată că nu se întrunesc cumulativ elementele constitutive cuprinse în art.2 din O.G. 137/2000** și subsecvent nu poate fi reținută existența unei situații de diferențiere

din perspectiva principiului egalității și al nediscriminării, privind tratamentul diferit instituit prin efectul prevederilor art. 3 alin.8 din O.G. nr.8/2007.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. faptele prezentate nu constituie acte de discriminare potrivit Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite petenților S C

5. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

Roxana Paula Truinea – Membru

Anamaria Panfile – Membru

Dezideriu Gergely – Membru

P Istvan Haller - Membru
(delegat)

C.N.C.D.
Vicepreședinte
CORINA COMȘA

Dragos Tiberiu Nita - Membru

Data redactării : 12.02.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal de 15 de zile de la comunicare constituie de drept titlu executoriu.

